

Viborg d. 20 januar 2016

Til Folketingets Restudvalg
Vedr. Høringssvar om den ændrede "Knivlov"

Kære medlemmer af Retsudvalget

Jeg er helt klar over at denne henvendelse ikke drejer sig om "verdens største problem", men jeg er bange for at man undervurderer de danske vælgere, hvis man ikke tager henvendelsens problemstilling alvorligt.

Idet jeg går ud fra, at udvalgets medlemmer ikke tidligere har haft mulighed for læse mit indlæg i Jyllands Posten d. 10 jan., tillader jeg mig herved at fremsende indlægget. (se nedenfor)

Læserbrevet i JP, som iøvrigt er mit første læserbrev nogensinde, har i den grad givet reaktioner. Jeg har modtaget betydeligt over 100 henvendelser, fra det jeg vil kalde "almindelige mennesker". Fra helt almindelige mennesker der lever et stille og roligt liv uden at komme i konflikt med loven.

På samme måde som jeg, er de oprørte over at "Knivlovgivningen" nu foreslås ændret til at det IKKE længere skal være lovligt at bære en lille helt almindelig lommekniv, uden på forhånd at have planlagt hvad man skal anvende lommekniven til, altså at have planlagt "et anerkendelsesværdigt formål". Det virker forkert at kriminalisere en hel gruppe almindelige mennesker på denne baggrund af denne foreslåede lovændring.

Jeg mener mit synspunkt tydeliggøres i nedenstående læserbrev.

Med venlig hilsen

Erik Justesen
Sortebrødre Kirke Stræde 8
8800 Viborg
86626644 / 30227533

Der er blevet lidt tomt i min venstre bukselomme

Sådan kom en skikkelig pensionist fra Viborg i konflikt med myndighederne. Årsag: en lommekniv, som han har gået med hver dag i 25 år.

Erik Justesen fik for over 25 år siden en dejlig tysk kvalitetslommekniv i gave med skæfte af hjortetak. Den har været hans faste følgesvend flittig brugt til bl.a. at skære æbler over. Foto: Mathias Svold

AA
KNIVLOVEN

ERIK JUSTESEN, FHV. FABRIKSCHEF, SORTEBRØDRE KIRKESTRÆDE 8, VIBORG

Sammen med gode venner har min kone og jeg i snart mange år været på en lille efterårstur til København. Vi bor til dagligt i Viborg og nyder dette ophold i hovedstaden. Vi er nu blevet pensionister og har forholdsvis god tid. Vores lille fire-femdages tur foregår som regel altid i november. Der er vel lidt bedre plads end i højsæsonen, og det er rart med ikke alt for meget kø til de forskellige museer og andre attraktioner.

I år var beslutningen, at vi først skulle besøge Nationalmuseet for at se den fantastiske udstilling om ”de hvide busser”. Vi fra vores generation kender vist alle Folke Bernadottes redningsaktion, hvor mange af vore danske landsmænd blev hentet hjem fra de tyske koncentrationslejre i de hvide busser med Røde Kors’ tegn på taget.

Det er en helt fantastisk udstilling, som fortjener al muligt ros. Man har endda fået firet en gammel hvid bus ned gennem taget. Det er svært ikke at blive berørt af både tekst- og øjenvidneskildringerne, som strømmer ud fra de mange hovedtelefoner.

Vores piger, ja, det kalder vi dem stadig, selv efter at vi har været gift i over 40 år, havde i år besluttet, at vi om eftermiddagen en af dagene skulle drikke kaffe i Tårnet, den nye flotte restaurant, der er etableret i toppen af tårnet på Christiansborg. Vi havde bestilt bord hjemmefra, det var fornuftigt, der var fuldt hus.

ANNONCE

Min dejlige lommekniv

Vi ankom i god tid og fandt fint indgangen til ”Tårnet”. Før vi kunne komme op med elevatoren, skulle vi igennem en kontrol svarende til det, vi oplever i lufthavnen. Overtøjet, telefon, pung, ure og livrem blev kørt igennem en røntgenscanner. Selv gik vi igennem en normal scanner.

Ærgerligt at dette sikkerhedsniveau er blevet nødvendigt i Danmark. Men kloge og kompetente folk har vel vurderet dette, så det accepterer vi naturligvis. Det er selvfølgelig også rart, at der bliver passet godt på os. Vores problem, eller måske mest mit, bestod i, at jeg desværre ikke var forberedt på dette høje sikkerhedsniveau for at komme op og drikke kaffe.

Nu begynder vi at komme til sagens kerne. Jeg hører til den generation af mænd, som siden drengene altid har gået med lommekniv. Jeg fik for over 25 år siden en dejlig tysk lommekniv i gave. Med skæfte af hjortetak. Ikke en almindelig schweizerkniv. Nej, en virkelig dejlig kvalitetslommekniv leveret i en fin æske.

Jeg har tidligere tænkt på, at der i fjernsynet var udsendelser, hvor man kunne vise sit ”kæreste eje”. Mange vil sikkert synes, det er mærkeligt, men min lommekniv er – eller måske rettere var – i denne kategori. Jeg bruger primært min lommekniv til at skære æbler over og tage kernehuset ud og lignende ”praktiske sager”.

Ved min afskedsreception fra arbejdsmarkedet for et par år siden blev der i de forskellige taler jokset noget med, at jeg da i min tid måtte have skåret flere tusinde æbler over. Utallige snore og tovværk er også blevet skåret over, bl.a. på vore mange sejlture rundt i Limfjorden. For slet ikke at tale om, hvor meget den har været anvendt i mine over 30 år som spejder.

Uforberedt på sikkerhedsniveau

Jeg var som sagt uforberedt på det høje sikkerhedsniveau og havde derfor som sædvanligt min lommekniv i venstre bukselomme. Jeg afleverede lommekniven til en sikkerhedsvagt, som venligt modtog den og puttede den i en kuvert med en bemærkning om, at han nok skulle passe godt på den. Jeg ville så få kniven udleveret efter eftermiddagskaffen i tårnet.

Desværre havde der været vagtskifte på vagtholdet, da vi kom ned igen. Jeg henvendte mig til den nye vagt for at få kuverten med min lommekniv udleveret igen. Nu var situationen en anden. Jeg skal lige love for, at den venlige stemning var vendt – meget vendt.

Kriminelt at bære den

Vagten gjorde mig i tydelige vendinger opmærksom på, at han ville inddrage lommekniven, og at det var kriminelt at bære den. Den var ulovlig, idet den kunne låses i udfoldet stand. Knivbladet var til gengæld ikke længere, end det fint kunne overholde kravene. Jeg forsøgte at forklare, at jeg som lettere gigtpåvirket folkepensionist ikke vurderede mig selv som en stor fare for samfundet med min lommekniv.

Svaret til mig var egentligt dejligt kort og præcist: »Hvis der var mere brok med mig, kunne han tilkalde kriminalpolitiet«.

På dette tidspunkt var jeg ved at være nervøs for, at jeg ville blive lagt i benlås, eller hvad det hedder, så jeg vurderede, at det var en god idé, at han tilkaldte politiet, om ikke andet så for at jeg kunne blive reddet.

Kriminalbetjent tilkaldt

Kort tid efter ankom den tilkaldte kriminalbetjent, en efterforsker, tror jeg, han præsenterede sig som. Han dannede sig hurtigt et overblik over situationen og meddelte mig venligt, at jeg nu ville ”blive tiltalt”. Det havde jeg ikke prøvet før, så det var en lidt uvant situation. Udover en hastighedsoverskridelse for en del år siden har jeg vist ingen udeståender haft med ”øvrigheden”. Kriminalbetjenten, som i øvrigt var yderst venlig og sympatisk, var enig med mig i, at jeg vist ikke udgjorde nogen stor trussel, hverken i

nattelivet eller i samfundet generelt set. Det med nattelivet hænger måske også sammen med, at jeg dårligt kan huske, hvornår jeg sidst har været "i nattelivet". Men lommekniven, den ville blive inddraget.

Noteret i straffeattesten

Ja, der var vist ikke noget at gøre fra min side andet end at acceptere min kriminelle handling. Jeg fik fint forklaret, at strafferammen er en bøde i niveau med 3-5.000 kr. samt en anmærkning i min straffeattest.

Hold da op! En anmærkning i straffeattesten. Jeg erkender fuldstændig min kriminelle handling. Folketingsvagten og kriminalbetjenten har sikkert handlet helt efter reglerne. Førstnævnte kunne måske have ført sig knap så bastant frem. En københavner ville måske kalde hans fremtoning for "lidt fremme i skoen", her i Jylland har vi et andet og lidt tydeligere udtryk, som jeg ikke vil være bekendt at nævne her.

"Anerkendelsesværdigt formål"

Nu bagefter, da vi er sikkert hjemme i Viborg igen, erfarer jeg fra dagspressen, at nu skal knivloven eller våbenloven, som den rettelig hedder, laves om.

Senest i JP 28/12 hvor Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti fører sig frem med, at DF længe har arbejdet på en ændring af knivloven, bl.a. så jægere og lystfiskere ikke behøver at bekymre sig om at overtræde loven.

Ja, det er jo rigtigt fint, hvis man tilhører denne gruppe af gode mennesker. Jeg tror ikke lidt fiskeri fra min sejlbåd tæller med her. Vi andre må så efter det nye forslag kun gå med en lommekniv uanset størrelse, hvis der er "et anerkendelsesværdigt formål".

Jeg ved ikke, om det er et "et anerkendelsesværdigt formål", at jeg planlægger at skrælle et æble om en times tid, pirke en sten ud af mit barnebarns cykeldæk i eftermiddag eller skære en snor over i haven senere i aften.

Jeg synes simpelthen bare, det er praktisk at have en lille lommekniv i lommen. Nu bliver det jo spændende at se, om alle disse praktiske brug bliver vurderet som "anerkendelsesværdige formål" efter den nye lov. Hvem bestemmer i øvrigt, hvad der er "anerkendelsesværdigt"?

Er ellers god til detaljer

Vi er helt enige om, at knive ikke hører hjemme i nattelivet mv., men det bør dog være muligt at skrive loven, så den bliver målrettet det egentlige formål og friholder os andre normalt lovlydige borgere.

Jeg tror, vi er mange, der vurderer, at Folketinget normalt er rigtig dygtigt til at lave "detaillovgivning", endda ned i yderste detalje, det må da også kunne lade sig gøre med våbenloven, så den bliver anvendelig for os almindelige fredelige borgere.